

[Socialministeren]

munen har stillet til rådighed efter en lokal afvejning af efterspørgslen efter pladser og den lokale økonomi. En generel ordning for forældre til at opnå ret til tilskud fra kommunen til børnepasningsordninger, hvor udgifterne ikke indgår i kommunens samlede økonomiske prioritering, er derfor næppe realistisk.

På daginstitutionsområdet er der en del forskning i gang, hvor kommunen udbetaler et puljeløb til en gruppe forældre, hvor forældrene har stor frihed med hensyn til midlernes anvendelse. Socialministeriets udviklingsmidler giver mulighed for, at denne udvikling kan fremmes.

Regeringen vil fremsætte et lovforslag om forøget fleksibilitet på dagtilbudsområdet, der bl.a. vil indebære forbedrede muligheder for større brugerindflydelse og større valgfrihed for forældrene, hvilket også vil tilgodese idestemte dagtilbud. Som led i overvejelserne vil indgå, om det skal være muligt efter bistandslovens forsøgsbestemmelser at indføre en art »fribørnehaver« under forudsætning af, at de er socialt og økonomiske forsvarlige.

Regeringen støtter udvikling af aktiviteter og tilbud, som giver børn mulighed for at præge, planlægge og gennemføre egne kulturaktiviteter, hvor der tages hensyn til børns behov for mindre struktur og tid til deres egen tidløse leg. Børn tænker ofte i andre baner og lægger vægt på andre aspekter i et projekt, end man er vant til. Projekter af denne karakter lægger derfor op til nytænkning og fleksibilitet.

På klubområdet og inden for frivillige ungdoms- og idrætsforeninger støttes udviklingsprojekter, der viser nye veje for medbestemmelse og selvbestemmelse, f.eks. med et nyt medlemsbegreb, der giver mere medindflydelse til de unge. Nogle steder har klubberne åbnet sig for alle aldersklasser og er dermed blevet en social og kulturel faktor i et lokalområde.

Frivillige foreninger

Mellem familiernes ansvarsområde og det offentliges tilbud findes det frivillige foreningsarbejde, f.eks. idræts- og spejderarbejdet, det kirkelige arbejde og de frivillige foreninger på det sociale område.

Foreningerne er bl.a. vigtige, fordi de støtter udvikling af de sociale netværk, der ofte forebygger behovet for de egentlige behandlingstilbud og i øvrigt kan danne rammer for mødesteder mellem generationerne.

Det frivillige foreningsarbejde har ofte været i spidsen med hensyn til at opfange nye behov og udvikle nye eller alternative tilbud. Engagementet, nærheden til lokalsamfundet og gåpåmodet er særlige kendetegn for det frivillige arbejde.

Regeringen ønsker fortsat at støtte de frivillige foreninger ved at give større frihed inden for lovgivningens rammer og ved at give tilskud til udviklingsprojekter. Specielt i samarbejdet mellem det offentlige og de private tilbud er der nye muligheder.

Regeringen vil dog samtidig opfordre de frivillige foreninger til en fornyende indsats i disse år, en indsats, der går langt videre end at gøre tingene på nogenlunde samme måde som i det offentlige. Vi har brug for inspiration til fornyelse og omstilling.

Selvhjælpsgrupper er i kraftig udvikling. Mødregupper for unge/enlige/uerfarne mødre har været kendt i nogle år. Men også forældre til kronisk syge eller børn med handicap etablerer nu i stigende omfang selvhjælpsgrupper for at udveksle erfaringer og støtte hinanden. Regeringen vil hjælpe denne udvikling på vej ved at støtte udgivelse af en praktisk håndbog og med en bredt støttende indsats.

Forebyggelse

En hovedopgave er at støtte børnefamilien, så den bliver bedre i stand til selv at løse sine opgaver i forhold til familiens enkelte medlemmer. Dette sker ved en øget indsats vedrørende trafikikkerheden og det kriminalpræventive arbejde i lokalsamfundet, herunder boligområderne.

Gennem en række udviklingsprogrammer (10-punkts-programmet for folkeoplysning, folkeskolens udviklingsprogram, det sociale udviklingsprogram og sundhedspuljen) ydes der støtte til en række forebyggende projekter. Der kan nævnes etablering af et samvirke mellem det frivillige foreningsarbejde og skolen samt en styrkelse af klasse lærerfunktionen for at forebygge fejludvikling m.v. samt lokale initiativer, der giver tværfaglig rådgivning til børnefamilier bl.a. med udgangspunkt i daginstitutioner.

Der gives støtte til initiativer over for truede børn, f.eks. samværsgupper, forældregrupper og støtte i hjemmet. Specielt de 10-14-årige børn har ofte brug for en forebyggende indsats.